

POSTANOWIENIE

Dnia 4 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 4 stycznia 2017 r.,

sprawy M. R.

skazanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 18 lutego 2016 r., sygn. akt II AKa (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w B.

z dnia 20 lutego 2015 r., sygn. akt III K (...)

p o s t a n o w i ł

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata Ł. B., Kancelaria Adwokacka w B. kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych), w tym 23% VAT, za sporządzenie i wniesienie kasacji,**
- 3. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w B. wyrokiem z dnia 20 lutego 2015 roku w sprawie o sygn. akt III K (...) skazał M. R. za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z

art. 294 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności której wykonanie zawieszono na okres próby wynoszący 3 lata, oraz karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 100 złotych.

Apelację od powyższego wyroku złożył obrońca oskarżonego, zarzucając:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść,
2. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:
 - art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 487 k.p.k. poprzez jego niezastosowanie, tj. nie umorzenie przez Sąd postępowania ze względu na brak skutecznej skargi uprawnionego oskarżyciela,
 - art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 339 § 3 pkt 1 k.p.k. poprzez jego niezastosowanie, tj. nie umorzenie przez Sąd postępowania pomimo faktu, że już z treści dowodów zgromadzonych w postępowaniu przygotowawczym wynikał wniosek, że czyn zarzucany oskarżonemu nie zawierał znamion czynu zabronionego,
 - art. 4, 7, 410 k.p.k. oraz art. 413 § 2 pkt 1 i 2 k.p.k., polegającą na nieprecyzyjnym określeniu czynu, który został przypisany oskarżonemu, ustaleniu okoliczności sprawy na podstawie niekompletnego materiału dowodowego z pominięciem między innymi umowy przedwstępnej zakupu nieruchomości, wezwania do wykupienia weksla wraz z potwierdzeniem nadania, korespondencji mailowej kierowanej przez M. R. do J. H., zeznań J. O., stenogramu i nagrania na płycie CD,
 - wadliwe uzasadnienie wyroku, niezgodne w wymogami art. 424 k.p.k. wyrażające naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów.

W konkluzji apelacji obrońca wniósł o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego albo o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 18 lutego 2016 r., sygn. akt II AKa (...) zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kasację od powyższego orzeczenia wywiódł obrońca oskarżonego zarzucając obrazę przepisów postępowania karnego mającą wpływ na treść

orzeczenia, a mianowicie art. 404 § 2 k.p.k. poprzez jego niezastosowanie i przeprowadzenie rozprawy odroczonej w drugim terminie w dalszym ciągu pomimo faktu, iż pomiędzy pierwszym a drugim terminem rozprawy skład sądzący uległ zmianie, co w sposób rażący doprowadziło do naruszenia art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., powodując, że dwóch członków składu sądzącego nie było obecnych na całej rozprawie apelacyjnej.

W konkluzji kasacji obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi II instancji.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Regionalnej w B. wniósł o jej oddalenie, jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja kazała się bezzasadna w stopniu oczywistym, co uzasadniało jej oddalenie w trybie art. 535 § 3 k.p.k. Zgodnie z art. 523 § 2 i 4 k.p.k., kasacja wniesiona na korzyść oskarżonego, któremu nie została wymierzona bezwzględna kara pozbawienia wolności, oparta może być jedynie na uchybieniach wymienionych w art. 439 k.p.k. Ten właśnie przepis wykorzystał obrońca w celu wymuszenia rozpoznania, w niniejszej sprawie, nadzwyczajnego środka odwoławczego. Jak wynika z analizy postępowania odwoławczego w sprawie, na rozprawie w dniu 25 czerwca 2015 r. Sąd Apelacyjny rozstrzygał zagadnienia wпадkowe, dotyczące zażalenia oskarżonego na odmowę przyjęcia wniesionej przez niego apelacji. Rozstrzygnięcie tego rodzaju kwestii nie ma charakteru merytorycznego rozstrzygnięcia co do zarzutów zwyczajnego środka odwoławczego. Do formalnego otwarcia przewodu sądowego w sprawie doszło dopiero na rozprawie apelacyjnej w dniu 18 lutego 2016 r. Dopiero w tym terminie sędzia sprawozdawca, zgodnie z dyspozycją art. 453 k.p.k. złożył ustne sprawozdanie. W tej sytuacji skład orzekający w terminie 25 czerwca 2015 r., w przedmiocie kwestii incydentalnej mógł być różny od składu wyznaczonego do merytorycznego rozpoznania sprawy. W sprawie nie wystąpiła zatem bezwzględna przesłanka odwoławcza wskazywana przez obrońcę w kasacji.

Mając na uwadze powyższe argumenty kasację należało oddalić, jako oczywiście bezzasadną.

r.g.

